

та так і бе із тих ясних, блискучих очей... (огірчено): Лагідність?!.. О, Явдохо! І ти також так невинно споглядала, а я дур.. о, вибачайте, я вже почав хвалити себе, а то не в сьому річ. [Проходжуєть ся по сцені] А скажіть, мої панове, хтоб із вас не кинув ся під дрібонькі ноження тих божеських сотворінь? Котрий із вас не давби послідньої краплі крови із свого тіла, щоб тільки здобути ті рученята, устонька?... [мовчанка. Задивив ся в одно місце, а по хвилі до одного із присутніх]:

Що?... На що се говорю?... Каже те, добродію, щоб концерт кінчиги? Ех, мій пане, ви мені все перебиваєте й не даєте пояснити справи! Ще наслухаєте ся концертів у своєму житю аж вам остогидне!... Для жонатих, концерти ніщо цікавого...

[звертаєть ся до всіх:]

Отже, я хочу так лиш згадати, що і моя Явдошка мала також чутлива серце-